Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (åttonde avdelningen)

den 15 maj 2019*

”Överklagande – Personalmål – Pensioner – Överföring av pensionsrättigheter som förvärvats i ett nationellt pensionssystem till Europeiska unionens pensionssystem – Avdrag för värdeökningen mellan dagen för begäran om överföringen och den dag överföringen faktiskt görs”

I mål C-132/18 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 15 februari 2018,

Europeiska kommissionen, företrädd av G. Gattinara, B. Mongin och L. Radu Bouyon, samtliga i egenskap av ombud,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Sabine Tuerck, Woluwe-Saint-Pierre (Belgien), företrädd av S. Orlandi och T. Martin, avocats,

sökande i första instans

meddelar

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden F. Biltgen samt domarna J. Malenovský (referent) och C.G. Fernlund,

generaladvokat: H. Saugmandsgaard Øe,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Dom

1 Europeiska kommissionen har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 5 december 2017, Tuerck/kommissionen (T-728/16, EU:T:2017:865) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogiltigförklarade tribunalen kommissionens beslut av den 10 december 2015 om fastställelse av överföringen till Europeiska unionens pensionssystem av de pensionsrättigheter som Sabine Tuerck förvärvat innan hon trädde i unionens tjänst (nedan kallat det omtvistade beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

2 I artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) föreskrivs följande:

”Följande skall gälla för en tjänsteman som tillträder en tjänst i unionen efter att ha

– lämnat sin tjänst i en statlig förvaltning eller en nationell eller internationell organisation,

eller

– bedrivit verksamhet som anställd eller egenföretagare:

Tjänstemannen skall när han blir fast anställd, men innan han blir berättigad till avgångspension …, ha rätt att få kapitalvärdet, uppräknat per dagen för överföringen, för de pensionsrättigheter som han förvärvat på grundval av sådan tjänstgöring eller verksamhet, inbetalt till unionen.

I så fall skall … tillsättningsmyndigheten vid den institutionen där tjänstemannen tjänstgör, med hänsyn till hans grundlön och ålder och växelkursen på dagen för begäran om överföringen, genom allmänna genomförandebestämmelser fastställa det antal pensionsgrundande tjänsteår som skall tillgodoräknas honom i unionens pensionssystem för den tidigare tjänstgöringsperioden på grundval av det överförda kapitalbeloppet, efter avdrag för ett belopp som motsvarar värdeökningen mellan dagen för begäran om överföringen och den dag den faktiskt görs.

…”

3 Artikel 7 i kommissionens beslut K(2011) 1278 av den 3 mars 2011 om allmänna genomförandebestämmelser till artiklarna 11 och 12 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna (nedan kallade de allmänna genomförandebestämmelserna) har följande lydelse:

”För beräkningen av de tjänsteår som ska tillgodoräknas enligt artikel 11.2 och 11.3 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna ska följande gälla:

1. Antalet pensionsgrundande tjänsteår som tillgodoräknas ska beräknas på grundval av det överförbara belopp som motsvarar de [av den ansökande tjänstemannen] förvärvade rättigheterna …, efter avdrag för ett belopp som motsvarar värdeökningen från dagen för registrering av ansökan om överföring till dagen för den faktiska överföringen.

Om det nationella eller internationella organet inte har möjlighet att meddela värdet på pensionsrättigheterna den dag då ansökan registreras ska en enkel ränta enligt [en] räntesats [om 3,1 procent] dras av från det belopp som överförs för perioden från dagen för registrering av ansökan om överföring till den dag då den faktiskt görs.

…”

Bakgrund till tvisten

4 Sabine Tuerck trädde i tjänst vid en av unionens institutioner den 1 mars 2004, efter att ha lämnat sin tjänst vid en tysk myndighet.

5 Den 27 maj 2010 ansökte hon, med tillämpning av artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, om att ett kapitalbelopp motsvarande de pensionsrättigheter som hon förvärvat innan hon trädde i unionens tjänst skulle överföras till unionens pensionssystem.

6 Den 29 april 2013 översände Office de gestion et de liquidation des droits individuels (Byrån för löneadministration och individuella ersättningar) (nedan kallad PMO) hennes ansökan till Deutsche Rentenversicherung Bund (tyskt förbundsstatligt pensionsförsäkringsorgan, nedan kallat DRV), i dess egenskap av nationellt organ med ansvar för det pensionssystem i vilket hon förvärvat de aktuella pensionsrättigheterna.

7 DRV meddelade PMO den 5 maj 2015 att den dag då Sabine Tuerck framställde sin ansökan om överföring, uppgick det överförbara kapital som motsvarade de pensionsrättigheter som hon tidigare förvärvat till 141 652,07 euro.

8 Den 22 juni 2015 lade PMO fram ett förslag till Sabine Tuerck om tillgodoräknande av pensionsgrundande tjänsteår inom unionens pensionssystem, på grundval av de det belopp som uppgetts av DRV. Förslaget avsåg tillgodoräknande av 3 år, 8 månader och 29 dagar. Sabine Tuerck godtog detta förslag.

9 Den 10 december 2015 informerades Sabine Tuerck av PMO om antagandet av det omtvistade beslutet. I detta beslut fastställdes slutligen det antal pensionsgrundande tjänsteår som skulle tillgodoräknas, med tillämpning av artikel 7 i de allmänna genomförandebestämmelserna, till 3 år och 4 månader på grundval av ett belopp avseende förvärvade rättigheter som uppgick till 126 048,05 euro. Beloppet beräknades genom att det från det belopp som överförts av DRV under tiden, det vill säga 146 714,33 euro, gjordes avdrag för 20 666,28 euro motsvarande en värdeökning av de pensionsrättigheter som Sabine Tuerck förvärvat under perioden från dagen för registrering av ansökan om överföring till den dag överföringen faktiskt gjordes till unionens pensionssystem. Avdragsbeloppet beräknades genom att en räntesats på 3,1 procent per år tillämpades på nämnda kapital under den aktuella perioden.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

10 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 14 oktober 2016, väckte Sabine Tuerck talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet.

11 Till stöd för sin talan åberopade hon två grunder. Den första grunden avsåg åsidosättande av artikel 7.1 i de allmänna genomförandebestämmelserna och den andra grunden åsidosättande av artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna.

12 Tribunalen fann i den överklagade domen att talan skulle bifallas på den första grunden som Sabine Tuerck åberopat och ogiltigförklarade av detta skäl det omtvistade beslutet.

Parternas yrkanden vid domstolen

13 Kommissionen har i sitt överklagande yrkat att domstolen ska

– upphäva den överklagade domen,

– slutligt avgöra målet genom att ogilla talan, och

– förplikta Sabine Tuerck att ersätta rättegångskostnaderna i såväl målet i första instans som i målet om överklagande.

14 I sin svarsskrivelse har Sabine Tuerck yrkat att domstolen ska

– ogilla överklagandet, och

– i andra hand, för det fall den överklagade domen skulle upphävas, återförvisa målet till tribunalen för att tribunalen ska pröva den andra grunden som åberopades i denna instans, och

– förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

15 Kommissionen har anfört fyra grunder till stöd för sitt överklagande.

Den första grunden: Felaktig rättstillämpning vid fastställandet av vem som är behörig enhet att genomföra det avdrag för värdeökningen av kapitalbeloppet som föreskrivs i artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna

Parternas argument

16 Kommissionen har gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den i punkterna 23 och 24 i den överklagade domen slog fast att kommissionen inte får göra ”något som helst avdrag” från det kapitalbelopp som den berörda nationella förvaltningen, organisationen eller myndigheten har överfört (nedan kallad den berörda nationella myndigheten), i ett specifikt fall, genom tillämpning av den mekanism som införs genom artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna.

17 Nämnda mekanism består nämligen av två på varandra följande etapper. Den första etappen består i att beräkna det uppräknade värdet på det kapital som den ansökande tjänstemannen förvärvat i ett nationellt pensionssystem samt att överföra beloppet till unionens pensionssystem. Den andra etappen innebär att nämnda kapital förvandlas till pensionsgrundande tjänsteår som ska beaktas i unionens pensionssystem.

18 Det följer dock enligt kommissionen av domstolens praxis att den första etappen visserligen uteslutande omfattas av den berörda nationella myndighetens behörighet men att den andra etappen regleras av unionsrätten. I artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna föreskrivs dessutom uttryckligen att inom ramen för den andra etappen är den institutionen där tjänstemannen tjänstgör behörig att, från det kapitalbelopp som den berörda nationella myndigheten överfört göra avdrag för ett belopp som motsvarar värdeökningen av den ansökande tjänstemannens förvärvade pensionsrättigheter mellan dagen för begäran om överföringen och den dag den faktiskt görs.

19 Sabine Tuerck har bestritt dessa argument.

Domstolens bedömning

20 I artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna föreskrivs, i första stycket, att en tjänsteman som tillträder en tjänst i unionen efter att ha lämnat sin tjänst i en statlig förvaltning eller en nationell eller internationell organisation ska när han blir fast anställd, men innan han blir berättigad till avgångspension, ha rätt att få kapitalvärdet, uppräknat per dagen för överföringen, för de pensionsrättigheter som han förvärvat på grundval av sådan tjänstgöring eller verksamhet, inbetalt till unionen. I andra stycket i samma bestämmelse stadgas att den unionsinstitution som den ansökande tjänstemannen tjänstgör hos ska, på det överförda kapitalbeloppet, göra avdrag för ett belopp som motsvarar värdeökningen mellan dagen för begäran om överföringen och den dag den faktiskt görs.

21 Av nämnda bestämmelse framgår att när den berörda nationella myndigheten har överfört ett kapitalbelopp motsvarande de pensionsrättigheter som den ansökande tjänstemannen förvärvat vid dagen för begäran om överföring, uppräknat per den dag överföringen faktiskt görs till den institution där tjänstemannen tjänstgör, är denna institution behörig att på detta kapitalbelopp göra avdrag för ett belopp som motsvarar värdeökningen mellan dagen för begäran om överföringen och den dag den faktiskt görs.

22 Artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna ger således inte den aktuella institutionen rätt att göra något som helst avdrag på den del av kapitalbeloppet som motsvarar själva beloppet för pensionsrättigheterna. Det följer i detta avseende av den rättspraxis som tribunalen erinrade om i punkt 24 i den överklagade domen att den berörda nationella myndigheten inte bara är ensam behörig att beräkna sistnämnda belopp, utan även att nämnda belopp inte senare kan ändras eller ifrågasättas av kommissionen (se, för ett liknande belopp, dom av den 9 november 1989, Bonazzi-Bertottili/kommissionen, 75/88, 146/88 och 147/88, ej publicerad, EU:C:1989:410, punkterna 17 och 20, och dom av den 5 december 2013, Časta, C-166/12, EU:C:2013:792, punkterna 29 och 32).

23 Vad gäller frågan huruvida tribunalen har åsidosatt artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna i den överklagade domen finner domstolen, i likhet med vad kommissionen anfört, att tribunalen inte på ett vagt sätt har påstått att kommissionen inte får göra ”något som helst avdrag” från det kapitalbelopp som den berörda nationella myndigheten överfört till kommissionen. Tribunalen påpekade nämligen endast, i punkt 23 i nämnda dom, att [i] en situation där de [berörda] nationella … myndigheterna har upplyst [kommissionen] om pensionsrättigheternas värde på dagen för registreringen av anmälan, kan denna således inte göra något som helst avdrag från detta belopp och beräkningen av pensionsgrundande tjänsteår enligt tjänsteföreskrifterna måste då ske på grundval av hela detta belopp”.

24 Av formuleringen framgår att det ”belopp” från vilket kommissionen inte har rätt att göra något som helst avdrag inte är det totala kapitalbelopp som den berörda nationella myndigheten överfört utan endast den del av kapitalet som motsvarar de pensionsrättigheter som den ansökande tjänstemannen förvärvat i ett nationellt pensionssystem vid dagen för registreringen av hans eller hennes begäran om överföring.

25 Dessutom erinras det uttryckligen i samma punkt i den överklagade domen om att kommissionen däremot är behörig att från det totala överförda kapitalbeloppet göra avdrag för ett belopp motsvarande den andra delen av detta kapital bestående i värdeökningen av pensionsrättigheterna mellan dagen för begäran om överföringen och den dag den faktiskt görs.

26 Tribunalen gjorde således inte någon felaktig rättstillämpning då den fastställde vilken enhet som är behörig att genomföra det avdrag för värdeökningen av kapitalbeloppet som föreskrivs i artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna.

27 Överklagandet kan således inte vinna bifall såvitt avser denna grund.

Den andra grunden: Felaktig rättstillämpning vid fastställandet av villkoren för att göra det avdrag för värdeökningen av kapitalbeloppet som föreskrivs i artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna och i artikel 7.1 i de allmänna genomförandebestämmelserna

Parternas argument

28 Kommissionen har gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den i punkterna 23, 31 och 32 i den överklagade domen slog fast att det endast är när det är omöjligt för den berörda nationella myndigheten att upplysa om värdet på de pensionsrättigheter som en tjänsteman förvärvat den dag då ansökan registrerades, och inte i samtliga fall, som den institution där tjänstemannen tjänstgör har rätt att göra det avdrag för värdeökningen av kapitalbeloppet som föreskrivs i artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna genom att tillämpa den räntesats på 3,1 procent som det hänvisas till i artikel 7.1 andra stycket i de allmänna genomförandebestämmelserna.

29 Vidare gjorde tribunalen enligt kommissionen en felaktig rättstillämpning då den i punkterna 23, 26–28 och 33 i den överklagade domen slog fast att avdraget ska göras på grundval av det överförbara kapital som motsvarade de pensionsrättigheter som tjänstemannen förvärvat då begäran om överföring registrerades. I artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna sägs nämligen klart och tydligt att avdraget ska göras ske på grundval av det av den berörda nationella myndigheten ”överförda” kapitalbeloppet.

30 Sabine Tuerck har bestritt dessa argument.

Domstolens bedömning

31 Vad för det första gäller argumentet om en felaktig rättstillämpning som det redogörs för i punkt 28 ovan gör domstolen följande bedömning. I artikel 7.1 första stycket i de allmänna genomförandebestämmelserna stadgas att avdraget som ska göras på det kapital som den berörda nationella myndigheten överfört ska motsvara värdeökningen av detta kapital från dagen för registrering av ansökan om överföring till dagen för den faktiska överföringen. I bestämmelsens andra stycke preciseras därefter att om det är omöjligt för det berörda nationella organet att meddela värdet på de pensionsrättigheter som den ansökande tjänstemannen förvärvat den dag då ansökan registreras, ska ett sådant avdrag ske genom tillämpning av en räntesats om 3,1 procent på det överförda kapitalbeloppet för perioden från denna dag till den dag då överföringen faktiskt görs.

32 Det framgår tydligt av denna ordalydelse att det förvisso ankommer på kommissionen att, i ett visst givet fall, fastställa om det var omöjligt eller inte för den berörda nationella myndigheten att meddela värdet på de pensionsrättigheter som den ansökande tjänstemannen förvärvat den dag då ansökan om överföring registrerades. Det är dock endast för det fall nämnda institution kommer fram till att så var fallet som den har rätt att göra det föreskrivna avdraget och tillämpa en schablonräntesats om 3,1 procent.

33 Argumentet om en felaktig rättstillämpning, som det redogörs för i punkt 28 ovan, saknar således grund.

34 Vad sedan, för det andra, gäller argumentet om en felaktig rättstillämpning, som nämns i punkt 29, ovan gör domstolen följande bedömning. Det ska inledningsvis understrykas att enligt lydelsen i artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna ska det avdrag som föreskrivs i denna bestämmelse göras på grundval av det av den berörda nationella myndigheten överförda kapitalbeloppet, vilket påpekats i punkt 20 ovan och såsom kommissionen med fog har erinrat om.

35 Mot denna bakgrund konstaterar domstolen att tribunalen – i punkt 23 i den överklagade domen – hänvisar till det kapital som är ”överförbart” den dag då ansökan om överföring registreras. Detta kapital ska inte användas som underlag för själva avdraget utan för att beräkna de pensionsgrundande tjänsteår som ska beaktas i unionens pensionssystem i förhållande till de rättigheter som den ansökande tjänstemannen förvärvat i sitt nationella pensionssystem. Tribunalen preciserar vidare i punkterna 26–28 och 33 i den överklagade domen att denna beräkning är provisorisk.

36 Kommissionen har följaktligen inte stöd för att kritisera tribunalen för att ha slagit fast att det avdrag för värdeökningen av kapitalbeloppet som föreskrivs i artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna ska göras med utgångspunkt i det kapital som är ”överförbart”.

37 Användningen av det kapital som är ”överförbart” såsom utgångspunkt för beräkningen av de pensionsgrundande tjänsteår som ska beaktas i unionens pensionssystem föreskrivs för övrigt uttryckligen i artikel 7.1 första stycket i de allmänna genomförandebestämmelserna, vilket också påpekats i punkt 21 i den överklagade domen.

38 Argumentet om en felaktig rättstillämpning, som det redogörs för i punkt 29 ovan, saknar således grund.

39 Då inget av de påståenden om felaktig rättstillämpning som kommissionen har anfört inom ramen för förevarande grund har styrkts, ska grunden avfärdas i sin helhet.

Den tredje grunden: Felaktig rättstillämpning på grund av att tribunalens tolkning av artikel 7.1 i de allmänna genomförandebestämmelserna inte är förenlig med artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, samt åsidosättande av motiveringsskyldigheten och felaktig rättstillämpning vad gäller bedömningen av förevarande mål

Parternas argument

40 I sitt överklagande har kommissionen för det första gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning i punkterna 23, 31 och 32 i den överklagade domen då den tolkade artikel 7.1 i de allmänna genomförandebestämmelserna på så sätt att den räntesats om 3,1 procent som nämnda bestämmelse hänvisar till endast är tillämplig när det är omöjligt för den berörda nationella myndigheten att upplysa om värdet på de pensionsrättigheter som en tjänsteman förvärvat den dag då ansökan om överföring registrerades. Skälet härtill är att ovannämnda tolkning är oförenlig med artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna som den avser att genomföra.

41 Tribunalen har vidare enligt kommissionen, för det andra, åsidosatt sin motiveringsskyldighet i punkterna 26–30 och 33 i den överklagade domen genom att ange att det i förevarande fall inte var omöjligt för DRV att upplysa om värdet på de pensionsrättigheter som Sabine Tuerck förvärvat den dag då ansökan om överföring registrerades. Kommissionen menar att tribunalen inte har gett en tillräcklig förklaring i detta avseende.

42 I sin replik har kommissionen lagt till att tribunalen, tvärtemot vad den angett i punkt 33 i den överklagade domen, saknade stöd för att åberopa det avtal som kommissionen ingick med Förbundsrepubliken Tyskland under år 1994. Avtalet upphörde nämligen att gälla innan det omtvistade beslutet antogs.

43 Sabine Tuerck har bestritt hela detta resonemang.

Domstolens bedömning

44 Vad för det första gäller argumentet om en felaktig rättstillämpning som det redogörs för i punkt 40 finner domstolen att det är viktigt att poängtera att artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna inte i sig definierar hur den avdragsregel som föreskrivs i denna bestämmelse ska genomföras. Det föreskrivs härvid endast att detta ska fastställas i allmänna genomförandebestämmelser.

45 Artikel 7.1 i de allmänna genomförandebestämmelserna avser att fastställa dessa genomförandevillkor såvitt avser kommissionen.

46 Under dessa omständigheter kan tribunalens tolkning i punkterna 23, 31 och 32 i den överklagade domen av artikel 7.1 i de allmänna genomförandebestämmelserna endast anses oförenlig med artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna under förutsättning att den hindrar eller försvårar genomförandet av den regel om avdrag som föreskrivs i nämnda artikel 11.

47 Tillämpningen av räntesatsen på 3,1 procent som avses i artikel 7.1 andra stycket i de allmänna genomförandebestämmelserna möjliggör just för kommissionen att övervinna den svårighet det innebär att det är omöjligt för den berörda nationella myndigheten att upplysa om värdet på de pensionsrättigheter som den ansökande tjänstemannen förvärvat den dag ansökan om överföring registrerades. I avsaknad av denna bestämmelse skulle kommissionen i en sådan situation inte kunna fullgöra sin skyldighet enligt artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna.

48 Tribunalen kan därför inte anses ha tolkat artikel 7.1 i de allmänna genomförandebestämmelserna på ett sätt som är oförenligt med artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna.

49 Vad för det andra gäller argumentet att motiveringsskyldigheten åsidosatts, som anges i punkt 41 ovan, konstaterar domstolen att kommissionen inte vid något tillfälle har motiverat det omtvistade beslutet, varken inför tribunalen eller ens inför domstolen, med att det var omöjligt för DRV att upplysa om värdet på de pensionsrättigheter som Sabine Tuerck förvärvat. Kommissionens ståndpunkt, såsom denna framgår av punkterna 18 och 32 i den överklagade domen, vilka punkter inte har bestritts inom ramen för överklagandet, har gått ut på att hävda att räntesatsen på 3,1 procent som det hänvisas till i artikel 7.1 andra stycket i de allmänna genomförandebestämmelserna, ska tillämpas generellt i alla förfaranden för överföring av pensionsrättigheter och mera specifikt i förevarande mål.

50 Eftersom kommissionen således inför tribunalen hävdat att den aktuella räntesatsen skulle tillämpas under alla förhållanden – och därmed, underförstått men nödvändigtvis, att kravet på att några uppgifter inte ska ha lämnats som föreskrivs i artikel 7.1 andra stycket i de allmänna genomförandebestämmelserna saknar relevans i detta avseende – saknar kommissionen stöd för sitt påstående att tribunalen inte i tillräcklig utsträckning har motiverat sin prövning av huruvida ett sådant villkor var uppfyllt i förevarande fall.

51 Domstolen finner under alla omständigheter att den överklagade domen är tillräckligt motiverad i detta avseende. Tribunalen angav nämligen i detalj i punkterna 26–30 i den överklagade domen att det inte var omöjligt för DRV att upplysa om värdet på de pensionsrättigheter som Sabine Tuerck förvärvat den dag då ansökan som överföring registrerades. I stället hade DRV informerat kommissionen om såväl detta belopp som om värdeökningen på Sabine Tuercks pensionsrättigheter mellan detta datum och den dag överföringen faktiskt gjordes. I punkt 33 i samma dom förklarade tribunalen även varför den ansåg att dessa uppgifter kunde betraktas som precisa och tillförlitliga.

52 Vad för det tredje och sista gäller argumentet i punkt 42 ovan, varigenom kommissionen ifrågasätter att punkt 33 i den överklagade domen skulle vara välgrundad, gör domstolen följande bedömning. Enligt artikel 127.1 i domstolens rättegångsregler får nya grunder inte åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under rättegången.

53 Av denna anledning måste dessa grunder avvisas i enlighet med domstolens fasta praxis, såvida de inte utgör en vidareutveckling av grunder som tidigare framförts i ansökan och som har ett nära samband med dessa (dom av den 20 december 2017, Spanien/rådet, C-521/15, EU:C:2017:982, punkt 141 och där angiven rättspraxis).

54 I förevarande fall har kommissionen dock grundat sitt argument på själva lydelsen i den överklagade domen och inte på rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under rättegången vid domstolen.

55 Nämnda argument kan vidare inte anses utgöra vare sig en vidareutveckling av grunden avseende åsidosättande av motiveringsskyldigheten som togs upp i överklagandet eller ha ett nära samband med denna.

56 Ifrågasättandet av en rättsakts motivering – vilket avser åsidosättande av väsentliga formföreskrifter – och bestridandet av att rättsakten är välgrundad – vilket gäller dess lagenlighet i sak – utgör nämligen enligt fast rättspraxis två skilda grunder som kan åberopas till stöd för en talan om ogiltigförklaring eller ett överklagande (dom av den 2 april 1998, kommissionen/Sytraval och Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, punkt 67, och dom av den 28 juli 2011, Mediaset/kommissionen, C-403/10 P, ej publicerad, EU:C:2011:533, punkt 111).

57 Argumentet kan följaktligen inte prövas i sak.

58 Överklagandet kan därför inte vinna bifall såvitt avser denna grund då den delvis saknar stöd och delvis inte kan tas upp till prövning.

Den fjärde grunden: Tribunalen har dels gjort en felaktig rättstillämpning, dels åsidosatt motiveringsskyldigheten genom att slå fast att det föreligger en obehörig vinst

Parternas argument

59 Kommissionen har gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den i punkt 32 i den överklagade domen slog fast att möjligheten att göra ett avdrag genom att tillämpa en räntesats på det kapital som den berörda nationella myndigheten överfört ger upphov till en obehörig vinst till nackdel för den ansökande tjänstemannen. I motsats till vad tribunalen slagit fast är det nämligen tillämpningen av det avdrag som föreskrivs i artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna som syftar till att undvika att den berörde tjänstemannen gör en obehörig vinst, genom att säkerställa att överföringen av pensionsrättigheter som förvärvats i ett nationellt pensionssystem till unionens pensionssystem endast avser beloppet för de pensionsrättigheter som den berörde tjänstemannen förvärvat vid dagen för begäran om överföring, med uteslutande av värdeökningen av dessa rättigheter mellan dagen för begäran om överföringen och den dag överföringen av kapitalet faktiskt görs.

60 Vad vidare beträffar motiveringen av den överklagade domen, anser kommissionen att tribunalen inte bemött dess argument att det belopp som överstiger tillämpningen av räntesatsen på 3,1 procent, som det hänvisas till i artikel 7.1 i de allmänna genomförandebestämmelserna, i varje enskilt fall återbetalas till den ansökande tjänstemannen.

61 Sabine Tuerck har bestritt dessa argument.

Domstolens bedömning

62 Vad för det första gäller argumentet om en felaktig rättstillämpning, som det redogörs för i punkt 59 ovan, gör domstolen följande bedömning. Tribunalen fann i punkt 32 i den överklagade domen att kommissionens möjlighet att göra det avdrag som föreskrivs i artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna genom att tillämpa en räntesats på det kapital som den berörda nationella myndigheten överfört gav upphov till en obehörig vinst, till nackdel för den ansökande tjänstemannen, i ett fall såsom det nu aktuella, där kommissionen informerats om det exakta beloppet för den berörde tjänstemannens pensionsrättigheter vilket innebär att kommissionen har möjlighet att agera i enlighet med artikel 7.1 första stycket i de allmänna genomförandebestämmelserna.

63 Även om en schablonmässig tillämpning av en räntesats inte automatiskt medför att en obehörig vinst uppstår i en sådan situation, leder den ändock icke desto mindre ofrånkomligen till en risk för en sådan vinst. Det är nämligen möjligt att en sådan tillämpning medför att kommissionen gör ett avdrag på det kapital som den berörda nationella myndigheten överfört som är större än den faktiska värdeökningen av de pensionsrättigheter som den ansökande tjänstemannen förvärvat och därmed tillägnar sig en del av dessa pensionsrättigheter.

64 Med hänsyn till att det föreligger en sådan risk, kan tribunalen inte anses ha gjort en felaktig rättstillämpning då den gav uttryck för den ståndpunkt som anges i punkt 59 i den överklagade domen.

65 Vad sedan, för det andra, gäller argumentet om åsidosättande av motiveringsskyldigheten, som det redogörs för i punkt 60 ovan, påpekar domstolen att det följer av fast rättspraxis att motiveringsskyldigheten inte innebär att tribunalen är skyldig att bemöta vart och ett av de argument som parterna i målet anfört, utan endast att den är skyldig att motivera sitt avgörande på ett sätt som ger parterna möjlighet att få reda på skälen till varför tribunalen inte ansåg att det fanns fog för deras argument, och att domstolen kan få tillräckligt underlag för att utöva sin kontroll vid ett överklagande (dom av den 9 september 2008, FIAMM m.fl./rådet och kommissionen, C-120/06 P och C-121/06 P, EU:C:2008:476, punkt 96, och dom av den 6 september 2012, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej/kommissionen, C-422/11 P och C-423/11 P, EU:C:2012:553, punkt 48).

66 I förevarande fall medför tribunalens antagande om att en obehörig vinst uppstått, såsom följer av punkt 63 ovan, att den faktiska värdeökningen av de pensionsrättigheter som en viss tjänsteman har förvärvat är lägre än det belopp som är resultatet av en schablonmässig tillämpning av den räntesats om 3,1 procent som kommissionen avsett ska tillämpas

67 Kommissionens argument hänvisar emellertid till det motsatta förhållandet, det vill säga att det mottagna beloppet överstiger det som följer av tillämpningen av nämnda räntesats, och har således inget samband med tribunalens resonemang. Tribunalen kan följaktligen inte kritiseras för att inte ha tagit ställning till nämnda argument.

68 Denna grund kan följaktligen inte vinna framgång.

69 Överklagandet ska därför ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

70 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som är tillämplig på mål om överklagande enligt artikel 184.1, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

71 Sabine Tuerck har yrkat att kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen har tappat målet, ska hennes yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

1) Överklagandet ogillas.

2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

Underskrifter